

EL CRITERI

PERIÓDIC QUINGENAL D' ACCIÓ CATÓLICA

* * * PORTAVEU * DE * LA * JOVENTUT * CATÓLICA * PROPAGANDISTA * * *

LA NOSTRE ACTUACIÓ

La Gran Vetllada del Diumenge passat.--Exit de la Joventut Catòlica Propagandista

SOM ELS MATEIXOS**La Vetllada**

A l' hora anunciada va comensar la vetllada solemníssima, am motla i molt distingida concurrència.

El President de la Joventut, señor Macip, am frases molt acurades va obrir l' acte, i acte seguit l' organiste del Carme, Mossén Salvador Padrós va tocar una escullida sinfonía a piano.

Després el jove en Josep Cruañas, va llegir la memoria dels actes referents a la Joventut. En la memoria s' hi ajuntaren la senzillesa i el bon estil, i l' orador estigué molt brillant.

Mossén Joan Roquet, mestre director del Orfeó, i de Capella del Mercadal, va cantar molt escullida cansoneta am molt d'acert i gust artístic.

En Carles Matas, va llegir una xistosa poesia irónica, am forsa acert, essent aplaudit.

L' Armengol Fontbernat, va perorar breus minuts, tinguent moments molt felissos; l' orador traspuava molt entusiasme. Glosá l' amor am ardents paragrafs.

En Suñer Saló, llegí altre poesia irónica, am molt xiste i bona gracia.

Después en Joaquím Saurina, vispresident de la Joventut, am breus paraules, escposá pera demoronar males interpretacions, la estabilitat de les orientacions empreses desde el primer día de la nostra entitat. Breus paraules i molta afirmació é innegable justessa.

L' Eduart Trigás, llegí am brillant entonació, L' *Empordá* de Mossen Cinto, conquerint al públic desde els primers versos.

Després en Lluís G. Plá, pintá am molta poesia i fogositat l' avenir escplendorós qui sonriu en lloctanansa a la Joventut, si segueix els camins traçats.

Tots foren molt merescudament aplaudits.

Después el doctor Bordas feu el resúm, pronunciant un enlairat discurs, quin esbós reproduhim.

Parlament del Dr. Bordas

Comensá manifestant son goig ab que veia el ressorgiment de la Joventut Catòlica Propagandista per que temia que'ls entusiasmes aixecats no fa molt temps pels catòlics, després de celebrats quedarien al oblit els seus devers polítics, religiosos i socials. Els joves propagandistes manifesten no haberse limitat a actes momentanis sino que després han anat trevallant ab acció intensa i fonda per fer surar una veritable Joventut Catòlica.

Aquesta está cridada a fer llevar ab sa acció social per son reglament, per l' entusiasme dels socis i per l' esprit dels ma-

txos; decidits a no fer política de partit, ja que la grandesa de la causa catòlica es massa alta perque petiteses l' axequin o part dels catòlics l' enarbolin, la Joventut Catòlica que té com a socis a tots els elements de diferents matissos sempre que com primer lema tinguin la religió, es l' única que pot portar a cap ab bon éxit el deslliurament de la patria.

S' apoia en les paraules del Vispresident de que la Joventut no té cap tendència de partit determinada i que farà la seva acció a tots els llocs i centres sempre que tinguin la religió catòlica com a cosa primordial, per dir que aquella será axis de moltíssima més eficacia que no d' ésser feta sempre en un determinat centre, aont se predicaria pels mateixos, o coneguts, o ja convensuts.

Exposa l' acció social que 's deu portar a cap per lograr aquest socialisme veritat o sigui agermanament entre ric i pobre, patró i obrer i entre totes les classes socials qu' estant un poc allunyades.

Expressa els medis que té la Joventut per cumplir son comés i seccions de la matexa desglosanto tot ab molta destresa; academia, aont deuen fersi els propagandistes catòlics per després predicar les bones doctrines; premsa, aont s' hi formarán i desde aont empendrán batalla ab la ploma, per enderrocar falsos principis; recreativa aont ab funcions morals s' instruirán i desde aont contrarrestarán els efectes dels desgraciadament abundosos espectacles contraris a les bones costums i decència.

Senyala els lemes de la Joventut qu' ha d' ésser Deu, Patria i Deu. Primer ab Deu per formarsi homes dignes que després serán bons patriotes i tornarán ab Deu font i esperança de tot lo noble i gran per conservar-se els seus principis sants i honrats. Senyala també els dos patrons de la Joventut Catòlica Propagandista en l' elecció dels quals també aquesta ha demostrat acert: la Puríssima, áncora de la Joventut i Sant Narcís de influent poder contra els enemics de la religió i la patria.

Y acabá donant les gracies a la nombrosíssima i molt distingida concurrència qu' omplenava el local a vessar (essent el més espaiós de les societats de Girona) especialment a les dones que influexen en grant manera en l' inclinació del home i en particular les senyoretas que sa influencia en el cor del jove no s' ha de dir i espera que totas continuarán animant a la Joven-

tut Catòlica Propagandista, ja que la obra santa qu' es proposa i que tant de sacrifici els hi té que reportar, necessita d' estímuls i en molta preferència dels que les senyoretas ab son entusiasme li deuen proporcionar.

Aquest es un sencill resúm del magistral discurs de nostre benvolgut Doctor Jaume Bordas, que de magistral se pot titllar, tinguent en compte lo molt i ben dit qu' escposá, i com qu' aquet parlament expressa el programa de la Joventut Catòlica, esperém en el vinent nombre publicar-lo íntegre o en major part qu' avui ja que ho requerex la seva importancia. No cal dir l' ovació que se li tributá, digne coronament de les festes a n' els explicats números de la primera part del programa de la nostra gran vetllada.

La funció teatral

Si be la vetllada estigué brillant, a gran altura l' acabá de passar, la representació teatral de la *Tunyina*. Fou molt justa i brillant.

En Suñer Saló (J.) molt bé en son paper de *Eduart*; en Vinyet, a gran altura en el de *Quim*; en Duxáns, enérgic com requereix un *Sr. Baldiri*; en Cruañas, ni tet escprés pel difícil paper de *Foanet*; en Trigás, inimitable en son *Chanchas*; en Plé, cert i segur en l' *Inspector*; i en Calvet, en Suñer Saló (J.) i en J. Matas, uns bons debutants en sos respectius papers.

En fi, una funció molt agradable al públic, format molta part de bellíssimes senyoretas les qui celebraren i aplaudiren en ecstrém als nostres aficionats que la interpretaren.

Exit de la J. G. P.

¿Qué dirém de l' éxit de la Joventut Catòlica Propagandista que ja no hagin vist els assistents a la Vetllada axis com els que llegixin les altres parts del present nombre?

Malgrat les rencunies entre'ls socis i no socis, els de dins i els de fora; i la fredor que a voltes se notava, ha sabut enlairarse la Joventut i portar sempre sa senyera ben alta i fortament empunyada, sens que ni sisquera la bambolegi el vent de l' indiferència.

No hi ha dupte que l' éxit de nostra entitat ha estat un fet incontestable, hem arribat a ésser independents de polítiques personalistes i axó es verdaderament un éxit, car entre els socis se n' hi troven de diferents ideyas (protenin sempre al catolicisme per davant de tot!), malgrat axó mai hi ha hagut el més petit desordre ni la més petita desunió.

¿Que 's proposá la Joventut al tormarse are fa un any? Lo mateix qu' are 's proposa, car

son, no sols les mateixes idees, sinó els mateixos membres qui la componen; la propaganda catòlica, atraure a la Societat nous propagandistes qu'escampin per arreu les bones doctrines ensenyades en la doctrina de Deu i formar entre 'ls socis una deu d'amor i companyerisme que serveixi per unirlos i portar a la realització les esperances qu'en l'esperit de la Societat hi son ben fermes; i axó ho ha lograt en major grau del qu'esperava, ha arribat al fi que 's proposava amb un éxit verdader, hem engrossat nostres files i en ellas hi regna la verdedera unió.

A seguir, donchs, aquesta conducta es lo que 'ns proposém, i com molt eloqüentment va explicar en la Vetllada el Dr. Bordas seguirem constantment en nostres empreses posant per davant de tot nostre lema: DEU perquè 'ns ajudi a fer PATRIA i fent PATRIA glori ficarem a DEU.

Som els mateixos

Amb el mateix ideal i la mateixa senyera. No havém mudat en rés, colectivament no som de cap banderí política, som catòlics i proud; i com molt bé va dir en la Gran Vetllada de diumenge passat el company Saurina 'ns oferím a tota entitat catòlica per tota obra que al mateix temps que respongui a la propaganda de nostres santes doctrines, no hi sumi la qüestió política.

No havém mudat en rés, ni en el nom ni en els socis, sentím el mateix amor que havém sentit sempre, (si no fos per dir que 'n sentím més cada jorn, al veure glorificades les nostres empreses).

Anhelém am l'Amor i la constància nostre, la fraternalitat de tots els prócsims en braços del amor, com va proclamar acuradament l'estimadíssim Armengol Fontbernat, també en la nostre vetllada.

I amb aquesta santa harmonia en el nostre viure colectiu, cobejém l'avenir esplendorós que també en la Vetllada, va pintarnos hermosament i am poesia en Lluís G. Plá.

Que consti, i bent alt ¡som els mateixos! encare que hi hagi qui intencionadament digui que no. Pasem demunt aquestes petites e intencionades cosetes, i ho proclamem ben clar: ¡Som els mateixos!

LA REDACCIÓ.

Les sessions de reconstitució de la «Joventut Catòlica Propagandista».

Si l'entusiasme despertat en la grant vetllada ha sigut ben digna d'esment, no pot passar sense detenir-noshi, sens que 'l nostre cors s'esplayi, sens que 's manifesti nostra satisfacció contemplant la fé y voluntat entusiastes dels socis de la Joventut Catòlica en la serie de sessions de junta general que la mateixa ha celebrat per sa reconstitució y determinació d'orientacions a seguir. No podém menys que donarne una idea general per l'importància de les mateixes, per ésser aquest periòdic el portaveu de l'entitat dita i constituir l'inauguració d'ella un principi d'era fructífera per la causa social catòlica.

La primera tingué lloc en el nou local (Círcol Catòlic) pel matí del primer diumenge i día d'any nou. En Joaquím Saurina com a president accidental per ausencia del president efectiu explicá als socis els motius del cambi

que no eran altres que la necessitat de posarnos i declararnos tal com el reglament deya i tal com s'havia afirmat en el primer acte públic celebrat per la Joventut Catòlica en el Centre Moral, es a dir que no teníem política determinada ni volíem fer obra de partit; i com que en el local fins al día ocupat per la «Joventut» hi convièren societats totes elles ab fins de determinat partit polític, podíem molt bé creurens qu'eram de la opinió dels mateixos, que perseguíem indirectament o ab la capa de sols Deu i Patria, els ideals per ells sustentats; i, com se donava l'ocasió de trovarse un centre ab no determinadas tendències, lo millor era o bé fondres ab els del Centre Moral, o cambiá, si volíem ostentarnos tal com deya nostre reglament, al mateix temps qu'evitavem equívocs. Tots els reunits acceptaren ab molt entusiasme lo que digué el president en nom de la comissió nomenada ja per Junta general que s'havia tingut en el Centre Moral, ab l'objecte de trovar solució per el bon aclariment de qui era nostra entitat, doncs tots els socis que n'hi ha de tota mena; de carlíns, integristes, catalanistes conservadors, etc., tots ells, ab el lema de primer catòlics que tot, i considerant que nostra obra no devía ésser d'un partit sino de tots per fructificar millor, creyent ab molt bon sentit que si no teníem local propi i ben independent, al menys devíem figurar o tenir per nostres reunions particulars un Centre aont se notés menys una tendència determinada. I per aixó el millor lloc era el «Círcol Catòlic d'Obrers» aont s'ha rebut a la «Joventut Catòlica Propagandista» ab un entusiasme i unes atencions dignes de nostre més coral agraiment. Aceptat aixó per tota la Joventut, (per la mateixa que figurava en el Centre Moral), sens un vot contra, molt al contrari ab grant satisfacció de tots, s'acordá un vot de gracies per la comissió i un altre per la Junta del Círcol, qu'en Saurina agrai en nom de la primera i, prometé participar a la segona. A seguit s'acordá la distribució dels números que devían pendre part á la vetllaça, els que están ja explicats.

Sessió de la tarda

Com anunciárem en nostra última edició, tingué lloc a la tarda del mateix día primer d'any i en el local a dalt dit, la sessió dels socis de la Joventut a la que hi podíen concorrer altres joves catòlics de Girona per escoltar i determinar las orientacions a seguir per la Joventut Catòlica.

En mitj d'un entusiasme poques voltes vist i ab l'assistència d'uns cinquanta joves, en Saurina dona una ideya de la sessió del matí i junt ab el President en Domingo Massip qu'era present, digueren que a son entendre la Joventut Catòlica Propagandista devía continuar com fins avui, portant empró la seva obra ab moltíssima més activitat i valentse per la formació dels socis tant en la part de cultura com religiosa i per poguerla trasmetre als demás, are que necessitem tanta de perfecció, d'academia, conferències, vetllades i altres actes, com també de la premsa, alternant per esbarjo dels socis i millor distracció de les persones qu'assisteixin en els actes projectats ab funcions teatrals i altres, tot ab sentit moral i de cultura. Alguns dels joves no socis feren observacions acceptables unes i rebutjables altres i per aclamació acordaren els reunits seguir la tasca començada no ficsantla tampoc en un determinat Centre sino que ab la venia de les altres societats per extenders millor la campanya de propaganda, celebrar els actes públics a diferents

Centres sempre que aquets tinguin com á primers lemes la causa Deu i la Patria.

Després s'elegí la mitat de Junta Directiva que corresponia, quedant constituída la mateixa després de la elecció dels càrrecs de Vis-president, Tresorer i tres Vocals, corresponente aquets tres á les seccions Académica, Premsa i Recreativa, en la següent forma: President, Domingo Massip; Vis-president, Joaquím Saurina; Tresorer, Antón Valls; Secretari, Joan Suñer de Quintana; Vis-secretari, Joan Suñer Saló; Bibliotecari, Angel Casademont; Vocals: 1.er, Carles Castellón; 2.^{on}, Lluís Desoy; 3.er, Martiriá Siqués. Els elegits després de brillant votació obtinguda foren molt felicitats.

Sessió del día sí

Pel matí d'aquèix día se reuní la Joventut Catòlica propagandista ab el fi de fixar l'orientació del periòdic i pendrer altres acorts. Determinades ja les orientacions a seguir per la Joventut, tots els reunits cregueren oportú seguir també EL CRITERI la ruta empresa procurant sempre les millores necessaries per fer del nostre quincenal un digne periòdic. Després de la memoria que feu el president, del progrés del quincenal y de les esperances que té del seu molt major desenrotlló i de participar tots els reunits ab satisfacció dels mateixos sentiments i presentada la qüestió de confiança per els redactors que fins are el dirigien, se renová de nou aquesta a n'els dimittents i s'acordá d'entre ells nombrar un director, posantsi en lloc de quatre, sí redactors i quedant el consell de redacció format aixís: Director en Narcís Palahí; i Redactors: 1.er Joaquím Saurina, 2.^{on} Domingo Massip i 3.er Martiriá Siqués: suplents Lluís Desoy i Joan Suñer de Quintana, i redactor-corresponsal a Barcelona Josep M.ª Cruañas.

Després d'acordar el Consell de Redacció el nomenament d'un consiliari, se sospengué la sessió pera la tarde a l'objecte continuaria d'aprovar el Reglament general de la J. C. P.

Sessió de la tarda

En aquesta sessió concorreguda i ab animació entusiasta com en les anteriors, s'aprová el Reglament que portará la censura del Reverendíssim Prelat i aprovació del Governador. No'l podém donar en detall: els socis ja'l veurán i potser qu'un altre día ne donguém extracte, s'acordá nomenar president honorari al Prelat de la Diócesis i qu'una comissió proposi al consiliari que deu dirigir els treballs de la Joventut per estar millor encaminats, aixís com també tenir per patró a Sant Narcís.

Aquesta es l'idea general de nostres reunions: si tinguéssim que resenyar ab detall les paraules dites e incidents observats, no acabariem mai i tampoc nostre ploma escriguent l'entusiasme que's desperta i que no acabarà, confiant ab que la benedició qu'el Sant Pare ens enviá el día de nostre primer acte, no deixarà de prestarnos sos efectes. Ella i l'ajuda de Deu serán nostres millors confortaments. Sols ens resta dir que la Joventut está molt ben disposada, que ses files desde nostra reconstitució s'han aixamplat més, molt més de lo qu'esperavem i que no hi ha dupte, l'influència que la mateixa produirà será digna del encomi dels mes bons catòlics.

Are gracies á Deu, de nostre passat i esperém de Deu, pel nostre pervindre.

LA : SUPREMACIA : DEL HOMBRE : :

No es el hombre quien reina sobre la tierra, son sí las leyes de la Divinidad, de las cuales es intérprete y depositario; sólo á ello debe el imperio de vida y muerte que ejerce sobre el animal y la planta; pero vése él también sujeto á sus terribles é irrevocables leyes; y todo el poder de la tierra y toda la fuerza del género humano, enmudece ante el Eterno Señor de los mundos. Sin embargo, el hombre debe considerarse respecto á las demás criaturas vivientes, como su moderador y como instrumento de equilibrio y nivelación motivo porque ensancha sus relaciones físicas y morales en el grandioso seno de la naturaleza; y estando en relación con todas las cosas, viene á ser la cadena que une cuanto existe.

El animal y la planta, permanecen ceñidos á su esfera pero la nuestra, abarca el universo entero, por nuestras necesidades, ya naturales, ya postizas, de nación á nación, por nuestros conocimientos y por el comercio; siendo por decirlo así el alma del mundo físico.

A sus facultades y á su número debe el hombre la preponderancia que se granjeó sobre la tierra y el señorío que ejerce en los continentes y en los mares y hasta en las castas de los animales más terribles que logró domar ó destruir.

A él solo pertenece por su número y sus facultades el derecho de vencer y de reinar. ¿Qué animales pueden disputarle el trono?

El hombre ha fundado sus prerrogativas no solo en la fuerza sino en el mérito y en sus cualidades; si el imperio perteneciese únicamente á la fuerza, veríamos al león y al tigre pelear por el cetro del mundo y á la ballena y al tiburón lidiar por los dominios del Océano, pero todos ellos reconocen la superioridad del hombre que sabe amasar el salitre, trabajar el hierro, derrocar los peñascos, domar al toro y echar el arpon á la ballena, lanzar una bala al águila y todos, todos tiemblan al escuchar su voz y los mónstruos de la tierra huyen á su presencia.

¡Un viviente de cinco pies impone la ley á la poderosa ballena y hace arrodillar al corpulento elefante!

Es verdad, dice Buffon, que si comparamos al hombre con el irracional, hallaremos en uno y otro una materia organizada, un cuerpo, sentido, carne y sangre... pero todas estas semejanzas son no más que exteriores, y no bastan para decidir que la naturaleza del hombre es igual á la del bruto.

El hombre con una señal exterior da á conocer lo que pasa en su interior, comunica sus pensamientos por medio de palabras y siendo todos signos comunes á toda la especie humana desde luego le dan el inmenso poderío que alcanza sobre todas las demás razas.

¡Que mucho, pues, que el hombre con su pensamiento y con la imágen transmitida de sus ideas domine á todos los demás seres?

El hombre, debido á esta luz interior que le infundió Dios, á esta alma impalpable, que no se ve, pero se siente, se ven sus efectos, se ha convertido en el rey y caudillo de todos y de todo lo demás que constituye el mundo; hay quien sostiene que esta supremacía es efecto del progreso de la naturaleza en el hombre, pero podrían decirme ¿cómo es que sólo el hombre ha efectuado este progreso?

¿Porqué no han progresado los leones y los caballos? Estos animales son y serán siem-

pre lo mismo que eran en los primeros tiempos, al contrario, retroceden en todas sus demás cualidades.

Y si hay hombres que retrocediendo con respecto á nuestros primeros antecesores que creyeron siempre en la existencia del alma, la niegan ahora, es que deben querer asimilarse al bruto, pero como por razón natural, esto es imposible, dirán que lo niegan, pero en el fondo, no pueden menos de creerlo y enorgullecerse interiormente de la supremacía del hombre.

N. PALAHÍ.

DE : RE : LITERARIA :

: Prosa : Vers :
Crítica **IN**

RUBÉN DARÍO

La Canción de los Pinos

*¡Oh pinos, oh hermanos en tierra y ambiente,
yo os amo! Sois dulseos, sois buenos, sois graves.
Diríase un árbol que piensa y que siente,
mimado de auroras, poetas y aves.*

*Tocó vuestras frentes la alada sandalia;
habéis sido mástil, proscenio, curul,
¡oh pinos solares, oh pinos de Italia!,
bañados de gracia, de gloria, de azul*

*Sombrios, sin oro del sol, taciturnos,
en medio de brumas glaciales y en
montañas de ensueños, ¡oh pinos nocturnos,
oh pinos del Norte, sois bellos también!*

**: DE : RE :
ARTÍSTICA**

El Criteri, vol que sien completades les seves reformes am totes les manifestacions possibles d'art, peraxó avui comensa inaugurant aquesta secció, amb aquest delicadíssim cuadro del gran Rusiñol, que publiquem pel favor dels volgruts companys de la revista Lectura.

FLORES AZULES

Cuadro den S. Rusiñol

Crónica

Llegim: «La nueva sociedad Juventud Católica constituida hace pocos días en el Circulo Católico de Obreros... etc.» No, señor! protestém! Llegeixi, señor meu, l'artícle titulat **¡Som els mateixos!**

*Con gestos de estatuas, de mimos, de actores,
tendiendo á la dulce caricia del mar,
¡oh pinos de Nápoles, rodeados de flores,
¡oh pinos divinos, no os puedo olvidar!*

*Cuando en mis errantes pasos peregrinos
la Isla Dorada me ha dado un rincón
do soñar mis sueños, encontré los pinos,
los pinos amados de mi corazón.*

*Amados por tristes, por blandos, por bellos;
por sa aroma, aroma de una inmensa flor;
por su aire de monjes, sus largos cabellos,
sus savias, ruidos y nidos de amor.*

*¡Oh pinos antiguos que agitara el viento
de las epopeyas, amados del sol!
¡Oh líricos pinos del Renacimiento
y de los jardines del suelo español!*

*Los brazos eolios se mueven al paso
del aire violento que forma al pasar
ruidos de pluma, ruidos de raso,
ruidos de agua y espuma de mar.*

*¡Oh noche en que traje tu mano, Destino,
aquella amargura que aún hoy es dolor!
La luna argentaba lo negro de un pino,
y fui consolado por un ruiseñor.*

*Románticos somos... ¿Quién que Es, no es romántico?
Aquel que no sienta ni amor ni dolor,
aquel que no sepa de beso y de cántico,
que se ahorque de un pino; será lo mejor...*

*Yo, no. Yo persisto. Pretéritas normas
afirman mi anhelo, mi ser, mi existir.
¡Yo soy el amante de ensueños y formas
que viene de lejos y va del porvenir.*

De la colección «Poesías».

S. DE HERNANDO.
Madrid-MCMX.

En un dels vinents nombres l'anúe Saarina parlará de l'influencia de la dona en general i en especial en lo qu'es refereix a nostre programa.

A Alemania reben amb honors a n'els Jesuites i demés eespulsats de la lliberal Portugal.

La conducta del actual President del Consell de Ministres del Estat Espanyol

ahont es oficial la religió catòlica es tant ecsemplar que fins l'imita un estat en el que hi impera el protestantisme.

¡Llor al liberalismo bien entendido!

Avuy diumenge dia quince a les 10 del matí la Joventut Catòlica tindrà altre sessió general per acabar de ultimar els detalls del seu reglament i per nomenar Consiliari. També se reunirà el consell de redacció d'EL CRITERI.

EL CRITERI parlant del govern civil de Girona tenia preparat un grant salido per el nou poncio, i l'ínsula gironina desde fa un mes i mitjo dos que se trova per ecsepció l'única d'Espanya que no s'omplena. Masses pretendents? massa pocs? No ho sabém.

Pro casi lo dit ens fa esclamar: ¡CRITERI! potser si que tindrás influencia en la marxa social.

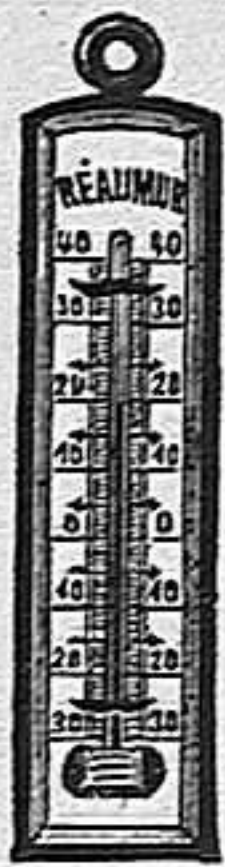
Ha pres possessió del càrrec de Comis-

sari Regi d'Agricultura d'aquesta provincia el conegut propietari de Castelló d'Amurias, D. Antón Garrigolas y Pagés.

Per causa del molt original, que com han vist ja nostres lectors no podiam retrassar, hem deixat de publicar l'article anunciat de Na Carme Benages. i un altre qu'hem rebut del Dr. Grau, de la Universitat Central, quals articles publicarem, si Deu vol, en el nombre vinent.

IMP. DALMÁU CARLES Y COMP.—GIRONA.

SECCIÓ : D' : ANUNCIS

Francisco Solá

— ÓPTIC —

Rambla de la Llibertat

GIRONA

Gran Hotel Peninsular
de'n **JOAN NICOLAZZI**

Hotel de primer ordre.—Menjador apart pera Rtns. Srs. sacerdots.

PROGRÉS 4.—GIRONA.

Carboneria i Magatzém de llenya

— DE —

Viuda de Esteve Jou

Travesia de S. Josep 4.—GIRONA

Sabateria Alvarez

DE **Ferrán Freixas**

Bon gust, elegancia i duració

— PROGRÉS, 8. — GIRONA —

Joan Juanola SASTRE

Cort-Real, 5.—GIRONA

Dolors Jordá Profesora de Piano

Plassa del Molí, 9, 3.er—GIRONA

Farmacia del Dr. Vivas

CORT-REAL, 17 ☼ TELÉFONO, 65
◆ GIRONA ◆

Gran : Taller : de : Lampisteria
i : Magatzém : de : llaunes

JOSEP CARBÓ

FORSA, 6 ☼ GIRONA

: : Instalacions : eléctricas : de : gas : i : d' : aigua : :
: : Timbres : eléctrics : : Aparells : d' : acetilè : :
: : Cristalls : : Vidres : i : llums : eléctrics : :

¡GRAN ASSORTIT!

La Canastilla de Oro

TENDA-BOUQUET DE ROBES BLANQUES

La dama hi trobará el bon gust i la elegancia ahora.
Es la casa de Girona, ont s' hi ven molt bó, i baratíssim.

Jocs complets per noviatjes i bateigs
P'ça Cort-Real, 8. GIRONA

Dalmáu Carles y Comp.

Llibreters.—Editors

Plaza del Oli, 1.—GIRONA

Botiga de'n **JOAN PERICH**

RAMBLA DE LA LLIBERTAT, 28
— GIRONA —

Assortit de postals, merceria i quincalla.

: EL : CRITERI :

Periódic quincenal d'acció Catòlica

PORTAVEU DE LA
Joventut Catòlica Propagandista

Preus:

Un trimestre. 0.50 ptes.
Un any. 2.00 "
Núm. solt. 0.10 "
Anuncis a preus convencionals

DIRECCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Pujada de la Catedral núm. 10, 2.^{on}

Sr. _____